

Six Pieces, 1974-1980

60 mins. Home-Made TV (Excerpt), 1974; Noisefield, 1974; Reminiscence, 1974;

Violin Power (unfinished), 1969-1978; Bad, 1979; Selected Treecuts, 1979)

Steina en Woody Vasulka richtten in 1971 in New York The Kitchen op, een centrum dat van groot belang werd voor de elektronische kunsten. De ontdekkingen en experimenten die zij deden op het gebied van de elektronische bewerking en opwekking van beeld en geluid, leidden tot een reeks opmerkelijke werken, waarin de traditonele vorm en status van het beeld opzij zijn gezet ten gunste van de exploratie van het elektronische signaal en het bewegende beeld in al hun facetten. Doet het conventioneel gepresenteerde beeld zich altijd voor als een ruimte 'voor de lens', de Vasulka's maken ook de ruimte 'achter de lens' aanschouwelijk. Belangrijker dan de technische hoogstandjes die de Vasulka's bieden, is de mogelijkheid om het functioneren van het beeld in een nieuw perspectief te zien. **Six Pieces** bevat een zestal werken uit de jaren zeventig, waarin op uiteenlopende wijzen geëxperimenteerd wordt met beeld en geluid, en waarin de diverse aspecten van hun fascinatie voor 'image-processing' tot uitdrukking komen.

In 1971 Steina and Woody Vasulka set up The Kitchen in New York City, a centre that was to be of major importance to the electronic arts. Their discoveries and the experiments they performed concerned the electronic creation and manipulation of sound and image. This resulted in some remarkable works where the image's traditional form and status were discarded so as to explore the electronic signal and the moving image in all their facets. Whereas the conventional image is always presented as a space 'in front of the lens', the Vasulkas also opened up the space 'behind the lens.' Their work is more than a technical tour-de-force: they create the possibility of observing the image's functioning within a new perspective. **Six Pieces** consists of six works that were realized during the 1970s which include experiments with both video and audio that communicate the diverse aspects of the Vasulkas' fascination with 'image processing.'

The Commission

1983, 45 mins.

In de video-opera **The Commission** zijn we getuige van een bijzondere gebeurtenis - 'the commission' - tussen de negentiende eeuwse vioolvirtuoos Paganini (gespeeld door videokunstenaar Ernest Gusella) en zijn tijdgenoot, de componist Berlioz (gespeeld door componist Robert Ashley). Het 'verhaal' gaat over de overhandiging van 20.000 franken van de ene componist aan de andere in ruil voor een muziekstuk. Maar het gaat ook over de dood van Paganini, die als een digitaal spook in **The Commission** rondwaart. Woody en Steina Vasulka ontwikkelden in de loop der jaren een scala aan analoge en digitale technieken, die niet alleen de bijzondere vormgeving van **The Commission** bepaalden, maar die ook de onconventionele en gelaagde verhaalstructuur mede mogelijk maakten. Doordat de audio- en videosignalen elkaar sturen, zijn geluid en beeld steeds aan elkaar gelijkwaardig. Vasulka creëerde niet alleen een werk over opera als muzikale en verhalende vorm, maar ook een metafoor voor de passie voor het maken van kunst. **The Commission** ontstond precies uit die passie.

We witness an extraordinary event during the video opera **The Commission**. The commission concerns Paganini, the 19th century virtuoso violinist (who is played by video artist Ernest Gusella), and his contemporary, the composer Berlioz (who is played by the composer Robert Ashley). The 'story' deals with one of the characters paying the other 20.000 francs for a piece of music. But it's also about the death of Paganini who drifts through **The Commission** as a digital ghost. Over the years Woody and Steina Vasulka have developed a wide range of analogue and digital techniques that are responsible not only for **The Commission's** exceptional design but also for its unconventional and layered narrative structure. Both the audio and the video signals have a controlling function so that sound and vision assume an equal status. Vasulka has created a work about opera and the narrative form which also serves as a metaphor for the passion of making art. And **The Commission** is the result of that passion.

Voice Windows

1986, 8 mins.

Voice Windows, een werk voor interactieve stem en video, ontstond uit de samenwerking van Steina Vasulka - violiste van oorsprong - met de componiste en media-kunstenares Joan La Barbara, die veelvuldig experimenteerde met stemtechnieken. Steina en Woody Vasulka ontwikkelden een interactief systeem waardoor de geluidspatronen die voortgebracht worden door La Barbara's stem als videobeelden gevisualiseerd kunnen worden en aldus de integratie van beeld en geluid volledig wordt. De specifieke geluiden van La Barbara's stem beïnvloeden dus de vormen en patronen die in beeld verschijnen. Haar experimentele gezongen vormen een soort 'ramen' of rasters met uitzicht op de bewegende landschapsbeelden die door Steina gemaakt zijn. In **Voice Windows** verstrengelen beeld en geluid zich tot een interactieve en ruimtelijke eenheid.

Voice Windows, a work for interactive voice and video, is the result of a collaboration between Steina (who was originally a violinist) and the composer and media artist Joan La Barbara who frequently experiments with vocal techniques. Steina and Woody Vasulka have developed an interactive system where the sound patterns created by La Barbara's voice can be visualized as video images so that sound and image are completely integrated. Hence the specific sounds of La Barbara's voice influence the forms and patterns that appear on screen. Her experimental singing forms 'windows' or grids that open out onto Steina's images of moving landscapes. In Voice Windows image and sound combine into an interactive and spatial unity.

The Art Of Memory: The Legend

1987, 36 mins.

Het collectieve geheugen van de mensheid is misschien te vergelijken met een complex en gelaagd kabinet vol beelden en geluiden. Door een actuele gebeurtenis wordt soms een lade uit dit register opengetrokken en het heden in een nieuw daglicht gezet. Meer dan ooit bestaat het geheugenarchief in onze eeuw, het tijdperk van de technische reproduceerbaarheid, niet slechts symbolisch, maar ook werkelijk: als door fotografie, film, video en computer geregistreerd en opgeslagen materiaal; het collectieve geheugen wordt in toenemende mate kunstmatig. In **The Art of Memory**, een werk in uitvoering, doemen tegen de achtergrond van het schijnbaar onveranderende en ongenaakbare landschap van het Amerikaanse zuidwesten, zwart-wit fragmenten op van films en foto's over de Tweede Wereldoorlog, vergezeld van historische uitspraken en propagandaliederen. Eenzaam op een rots laat een engel de turbulente geschiedenis aan zich voorbijgaan. Vasulka combineerde digitale of gedigitaliseerde beelden met ingekaderd archiefmateriaal, landschapsopnames en geënsceeneerde scènes. Elk beeld functioneert als een verschiet: beelden overlappen elkaar of bevatten andere beelden. De enorme gelaagdheid van **The Art of Memory** lijkt bijna de structuur van het geheugen zelf te weerspiegelen. Maar tegelijkertijd beschouwen we de 'midlife' herinneringen van de Tsjechische filmmaker Vasulka, vormgegeven met technieken ontwikkeld door de Amerikaanse mediakunstenaar Woody.

Humankind's collective memory can perhaps be compared with a complex and multi-layered filing cabinet of images and sounds. Sometimes a topical event causes one of this cabinet's drawers to be pulled open so that the present-day can be seen in a new light. The memory archive is most relevant to the 20th century, the age of the technically reproducible. It exists not simply on a symbolic level but in reality as material recorded and stored by means of photo-

v

graphy, film, video and computer so that the collective memory is becoming increasingly artificial. The Art Of Memory is a work-in-progress. Against the apparently unchanging and inaccessible landscape background of the American South-West, black-and-white fragments of films and photos of World War Two are mixed with historic statements and propaganda

songs. A solitary angel sitting on a rock lets history's turbulence pass him by. Vasulka combines digital and digitalized images with framed archive material, landscape shots and staged sce-

nes. Each image functions as a perspective; images are overlapped or contain other images. The many layers of The Art Of Memory seem almost to reflect the structure of memory itself. But we are also watching the midlife memories of the Czech filmmaker Vasulka by means of techniques developed by the American media artist Woody.

Geomania

1989

Geomania is opgebouwd uit 10 monitoren die als een pyramide op elkaar gestapeld zijn. Op de monitoren spelen zich gelijktijdig twee tapes af. Elke tape is om en om op een monitor te zien en vertoont landschapsbeelden en natuurfenomenen die werden opgenomen in IJsland (Steina's geboorteland) en in New Mexico (waar ze, samen met Woody Vasulka, tegenwoordig woont). Het zijn ongecivileerde, ruige, 'geologische' landschappen van o.a. geysers en rotsen. Steina maakte er een indrukwekkende, constant verschietende en veranderende collage van, waarin het ritme van de montages en de twee verschillende beelden die op de tien schermen te zien zijn, voor een contemplatieve wisselstroom zorgen. **Geomania** oogt als een 'totale ruimte', maar dan wel één vol perceptuele en symbolische tegenstrijdigheden...

Geomania is a structure comprising 10 monitors, placed on top of each other so as to form a pyramid. Two tapes are played on the monitors at the same time. Each tape can be seen on an alternate monitor and shows images of landscapes and natural phenomena that were recorded in Iceland (Steina's birthplace) and in New Mexico (where she now lives with Woody Vasulka). They are uncultivated, rugged, 'geological' landscapes of, among other things, geysers and rock formations. Steina has made an impressive collage of dynamically changing images and perspectives, in which the rhythm of the montages and the two different images visible over the ten screens, alternating with each other in a duet of images, induce a remarkable, contemplative mood. Geomania can be viewed as a 'total spatial entity' but one that is wholly imbued with perceptual and symbolic contradictions....

Pyroglyphs

1994

Steina Vasulka vormt samen met Woody Vasulka al jaren het in de Verenigde Staten gevestigde media-kunstenaarsechtpaar **The Valsulka's Inc.** Hun hightec experimenten in het ontwikkelen van nieuwe beelden zijn mijlpalen in de geschiedenis van de mediakunst.

Steina richt zich in haar individuele werk vooral op de optische kant van het elektronische beeld. Het feit dat zij uit IJsland komt, land van geysers en vulkanen, alsmede haar opleiding als violiste zijn aspecten die ze in haar videotapes en installaties niet verloochent: er zit vaak muziek in haar werken, en ook een niet aflatende fascinatie voor de krachten van de natuur. De installatie **Pyroglyphs**, 'pyro' betekent 'vuur of warmte', is opgebouwd uit twaalf op de grond staande monitoren die samen een cirkel vormen. De ruimte waarin de cirkel staat opgesteld is donker. Het enige

licht straalt af van de monitoren die beelden vertonen en geluiden laten horen van een smederij. De beelden gloeien van het vuur en de vonken. Er zijn steeds twee verschillende beelden te zien, om en om vertoont een monitor hetzelfde beeld. **Pyroglyphs** gloeit niet alleen als van een mythische en magische oerkracht, maar klinkt ook als een zeer aardse concert van hamers, metaalzagen, lasapparaten en snijbranders.

Together with Woody Vasulka, Steina Vasulka has for many years been working as The Vasulkas Inc., husband-and-wife media artists established in the United States. Their high-tech experiments with the development of new images are landmarks in the history of media art. In her individual work, Steina focuses primarily on the optical aspect of the electronic image. The fact that she was born in Iceland, land of geysers and volcanoes, and her training as a violinist, are elements never denied in her video tapes and installations: there is often music in her work, as well as a relentless fascination for the

forces of nature. The installation **Pyroglyphs** - 'pyro' means 'fire or heat' is built up out of twelve monitors forming a circle on the floor. The room in which the circle stands is dark. The only light beams from the monitors, which present images and sounds from a forge. The images glow with fire and sparks. There are always two images to be seen at the same time, alternate monitors show the same image. **Pyroglyphs** not only glows with a mythical and magic primeval force, but also sounds like a very earthly concert of hammers, metal saws, welding machines and cutting torches.